

U SPOMEN

Doc. dr. sc. Dinko Vujević

(Rijeka, 28. travnja 1973. – Zagreb, 5. ožujka 2016.)

Dana 5. ožujka 2016. zauvijek nas je napustio naš, jedinstveni dragi kolega i prijatelj, uvijek vedra lica i otvorena srca, Dinko Vujević.

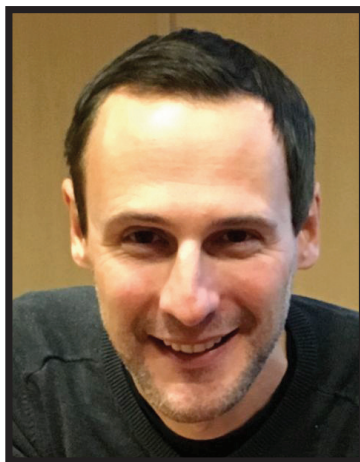
Dok pišem ove retke, još mi je neverjica u mislima i duši i borim se sa suzama jer ne mogu prihvatiti niti vjerovati da neću više vidjeti njegovo lice i šetati ulicama našeg grada raspravljajući o aktualnim temama, nama tada jako važnim i zanimljivima.

Dinko Vujević rođen je 28. travnja 1973. u Rijeci, gdje je završio osnovno i srednjoškolsko obrazovanje. U Zagreb dolazi 1992. i upisuje Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije. Godine studija prolazile su brzo, a za Dinka vrlo intenzivno jer je uz studij od 1994. glumio u Studentskom kulturnom umjetničkom društvu "Ivanu Goran Kovačić", gdje je odigrao brojne uloge. Za svaku ulogu pripremao se cijelim tijelom, mentalno i duhovno. Uživala sam s njime čitati neke retke iz uloga u pauzama između predavanja ili dok smo čekali usmeni ispit. Sklonost umjetnosti pokazao je već u mladenačkim danima završivši glazbeni tečaj za instrument tenor-horn i osnovnu muzičku školu za harmoniku u Rijeci.

Pred kraj studentskih dana, u 1996./97. istodobno smo se uključili u znanstveni rad i te se iste akademske godine kandidirali za Rektorovu nagradu. Radovali smo se druženjima, gdje smo imali prilike izmijenjivati svoja prva znanstvena iskustva. Iako 1997. godine Dinko nije dobio Rektorovu nagradu, nagrađen je bio Dekanovom nagradom. Zajedno sa svima nama veselio se uspjehu te smo proslavili nagrade s našim mentoricama. One su nas studente častile, a mi smo na to bili iznimno ponosni i nadasve zahvalni.

Najintenzivnija druženja s Dinkom bila su kroz zadnje godine studija, na Tehnologijadama, apsolvantskom putovanju. Na proslavama obranjenih diplomskih radova okupljali smo se u velikom broju i po nekoliko generacija uz gitaru. Pamtim te dane i po mnogobrojnim odlascima u kazalište, osobito kada je Dinko glumio.

Diplomirani inženjer kemijske tehnologije Dinko je postao u studenome 1998., obranivši temu diplomskog rada pod naslovom: "Studij ariliranja peteročlanih heterocikla" pod mentorstvom profesorice Grace Karminski-Zamola na Zavodu za organsku kemiju. Iduće godine, 1999., zapošljava se na Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije kod profesorice Natalije Koprivanac kao

znanstveni novak. Pod njezinim mentorstvom magistrirao je 2003. s temom: "Kinetika razgradnje azo bojila visokonaponskim električnim pražnjenjem u vodenom mediju" i doktorirao 2007. s temom: "Uklanjanje organskih tvari iz obojenih otpadnih voda primjenom naprednih oksidacijskih procesa".

Na Zavodu za polimerno inženjerstvo i organsku kemijsku tehnologiju Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije radio je od 1999. do 2010. kao znanstveni novak, asistent i viši asistent. Kao znanstveni novak bio je na studijskim boravcima, s kojih se vraćao pun oduševljenja i iskustava koja je implementirao u svoje znanstvene radove: 2002. – Institute of Chemical Technology and Institute of Plasma Physics, Prag, Republika Češka (jedan mjesec); 2001. – FAMU-FSU, College of Engineering, Tallahassee, Florida,

SAD (pet mjeseci); 2000. – University of Wales, Swansea, Velika Britanija (dva mjeseca).

Uz već spomenutu Dekanovu nagradu koju je dobio 1997., nagrađen je II. nagradom za postersko priopćenje 2002.: *Nagrada za poster D. Vujević, N. Koprivanac, B. R. Locke, A. Lončarić Božić, Uklanjanje bojila Direct Orange 39 pulsni korona pražnjenjem iz modelne otpadne vode, 1. Hrvatska konferencija Ekoinženjerstvo 2002, Plitvička jezera*, te 2004. Godišnjom nagradom Društva sveučilišnih nastavnika i drugih znanstvenika u Zagrebu mladim znanstvenicima i umjetnicima.

Područje njegovog znanstvenog djelovanja bilo je u području tehničkih znanosti (polje kemijsko inženjerstvo), a bavio se je optimiranjem procesa razgradnje različitih organskih tvari (bojila, kloriranih alifatskih i aromatskih ugljikovodika) u otpadnim vodama s ciljem smanjivanja onečišćenja okoliša. Objavio je 17 znanstvenih radova u časopisima citiranim u CC, devet znanstvenih radova u drugim časopisima, te 21 rad u zbornicima skupova. Sudjelovao je s 58 radova na različitim skupovima kroz posterska i usmena priopćenja.

Nakon Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije, od 01/2011. do 10/2011. radio je kao suradnik na Zavodu za zaštitu okoliša, OIKON d. d. – Institut za primijenjenu ekologiju, Zagreb, gdje je ostavio na sve snažan dojam uvijek srdačnog i radišnog kolege.

Od listopada 2011. pa do tužnog dana 2016. godine radi kao docent na Geotehničkom fakultetu u Varaždinu Sveučilišta u Zagrebu kao nositelj kolegija: *Emisije u okoliš, Procjena rizika po okoliš, Fizikalni čimbenici okoliša*. Na Geotehničkom fakultetu u

Varaždinu uživao je u znanstvenom radu sa svojom kolegicom i šeficom docenticom Aleksandrom Anić Vučinić, u suradnji sa studentima s kojima je dvije godine za redom osvajao Rektorove nagrade. Unatoč gotovo svakodnevnim putovanjima na relaciji Zagreb-Varaždin-Zagreb uživao je u svakom trenutku na Geotehničkom fakultetu, o kojem je imao samo riječi hvale. Unatoč stalnim putovanjima ostao je u kontaktu s ljudima na Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije te je uvijek rado i s veseljem pomagao i surađivao s bivšim kolegama.

Saznavši da je tako naglo otišao, na Geotehničkom fakultetu vrijeme je stalo od tuge za dragim im kolegom. Studenti koji su kod njega s veseljem prijavili teme za završne i diplomske radove u velikoj su nevjerici i tuzi, jer je slovio za vrlo zahtjevnog, no 100 % predanog nastavnika pri radu sa studentima.

Zbog njegove izvrsne dikcije i znanja engleskog jezika često sam ga tražila za savjete i pomoć kada mi je to trebalo, osobito prošle godine kada sam vodila otvaranje Sajma ideja. Osim toga, često je vodio otvaranja raznih kongresa i proslava, osobito onih organiziranih od strane Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije, a i na Geotehničkom fakultetu se s velikom predanošću i radošću primao takvog posla.

Dragi Dinko, osim što će mi nedostajati kao kolega, iznad svega nedostajat će mi kao prijatelj s kojim sam mogla u svakom trenutku razgovarati baš o svemu, jer smo zajedno prolazili iste stvari u isto vrijeme: obrane diplomskog, magisterija, doktorata, zapošljavanje, kupnja stana, krediti, docentura. Nedostajat ćeš mi kao prijatelj i kao umjetnik. Tvoji kolege glumci članovi Studentskog kazališta Ivan Goran Kovačić lijepo su napisali na svojoj internet-skoj stranici: "Izašao si iz predstave zvane život, ti naš ponajbolji,

jedinstveni glumče i ostavio nas da u boli prebiremo uspomene na najljepše godine i trenutke provedene s tobom."

Dragi Dinko, na kraju jedino što ti mogu reći ne samo u svoje ime već i u ime svih onih koji su te cijenili i voljeli je da si postao genijalan i velik čovjek koji je u mojim očima uvijek bio dragocjen i vrijedan. Moj život si ispunio dobrotom i mirom kad god bi se sreli. Znao si slušati i veseliti se sa mnom, svakoj sitnici kao i velikim događajima, dijeliti tugu i zabrinutost. U mojoj duši ostat će zabilježene najljepše misli nade i prijateljstva i nikada nećeš biti zaboravljen. Hvala ti što si mi dopustio biti dio tvog života, hvala ti što si bio dio mog života. Voli te tvoja Deni.

Daniela Ašperger

Dinko Vujević kao glumac

Dinko, naš prijatelj i glumac, posjedovao je nesvakidašnje i višestruke talente, od kojih je talent za glumu i show prednjačio u njegovom nažalost kratkom, ali zgusnuto proživljenom životu. Vrijeme, energija i strast koje je ulagao u glumu i kazalište upravo su zadivljujući.

Svojim je brojnim ulogama dao svojem i našem Kazalištu svoj osoban i neizbrisiv pečat, po mjeri njegovih nevjerovatnih, kameleonskih glumačkih preobrazbi.

Ponajbolja glumačka ostvarenja postigao je u predstavama *Vadisce*, gdje je za uloge svećenika i Anžela nominiran za najboljeg glumca na SKAH-u te u *Goli u papru*, gdje je za ulogu Vladimira javno pohvaljen na festivalu FITUM u Tunisu. Gostovao je s predstavama Kazališta na brojnim festi-

valima u zemlji i inozemstvu, dobio niz pohvala i izvrsnih kritika.

Glumio je u predstavi *Tajne Griča* koja se već godinama prikazuje na Gornjem gradu i to na hrvatskom i engleskom. Sudjelovao je i u raznim promocijama i manifestacijama u Knjižnici Vladimira Nazora, kao što je naprimjer Noć knjige.

Nemoguće je pobrojati sve njegove uloge, no jedno je sigurno – u svakoj je uživao. Radost što je na sceni, zarazno je dijelio drugima. S njime je svaka predstava zadobivala pravu "kemiju".

I kada vrijeme prođe i padne prašina na kazališni zastor, hoćemo li ikada u potpunosti postati svjesni veličine tog čovjeka i razmjera našeg gubitka njegovim odlaskom...

Kazalište "Ivan Goran Kovačić", Zagreb